

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Technopharma Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Fair & Lovely” – zgłoszenie nr 4 045 092

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 października 2014 r. w sprawie R 1004/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i zawieszenie postępowania w sprawie R 1004/2013-4 do czasu rozstrzygnięcia krajowych powództw o stwierdzenie nieważności wcześniejszych krajowych rejestracji oraz zgłoszenia, na które powołuje się Technopharma Ltd., w Hiszpanii, Niemczech, we Francji, w państwach Beneluxu oraz w Zjednoczonym Królestwie.
- obciążenie OHIM i interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 64 ust. 1 oraz art. 75 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie zasady 20 ust. 7 lit. c) oraz zasady 50 ust. 1 rozporządzenia nr 2868/95.

Skarga wniesiona w dniu 24 grudnia 2014 r. – Alfamicro – Sistemas de Computadores, Sociedade Unipessoal, Lda/Komisja Europejska

(Sprawa T-831/14)

(2015/C 073/54)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Alfamicro – Sistemas de Computadores, Sociedade Unipessoal, Lda (Cascais, Portugalia) (przedstawiciele: G. Gentil Anastácio i D. Pirra Xarepe)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 października 2014 r. przyjętej w ramach wykonania Audytu Finansowego 12-DAS-03 dotyczącego Grant Agreement nr 238882 ze wszystkimi tego skutkami prawnymi, jakie wynikają z tego, w szczególności poprzez unieważnienia zawartego w niej wezwania do zapłaty wierzytelności w kwocie 467 131 EUR, i ustanowienia wierzytelności w tej samej wysokości na rzecz skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności. W ramach projektu Save Energy skarżąca i Komisja zawarły Grant Agreement, którego przedmiotem jest wspólne finansowanie tego projektu. Skarżąca twierdzi, że zrealizowała wszelkie cele wynikające z projektu oraz że Komisja w ww. decyzji z dnia 28 października 2014 r. (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), wzięła pod uwagę jedynie aspekty formalne o charakterze czysto rachunkowym i dokumentowym, nie uwzględniając uzyskanych wyników. Zwrot zażądaney kwoty oznaczałby nadmierny ciężar, zważywszy na jej status PME, i ograniczałby swobodę działania skarżącej, naruszając w ten sposób zasadę proporcjonalności.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i dobrej administracji. Z jednej strony Komisja nigdy nie zgłosiła sprzeciwu co do metody pracy stosowanej przez skarżącą w okresie 32 miesięcy trwania projektu. Skarżąca wywnioskowała z takiego zachowania, że Komisja zaakceptowała przedstawione dowody, z którego to względu zaskarżona decyzja narusza w poważny sposób pewność prawa. Z drugiej strony, nie stwierdziwszy w tym okresie nieprawidłowości zarzucanych w spornej decyzji, Komisja spowodowała powstanie po stronie skarżącej przekonania co do prawidłowości jej zachowania. Wywołane w ten sposób przekonanie powinno być chronione zasadą uzasadnionych oczekiwań i zaufania, z której wynika, że Komisja naruszyła obowiązek kontroli i naruszyła w związku z tym obowiązek dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia umowy, ponieważ Komisja dopuściła się poważnych błędów w ustaleniach, gdyż nie uwzględniła wyjaśnień i argumentów przedstawionych przez skarżącą i dokonała błędnej oceny dokumentów i informacji, jakie skarżąca dostarczyła w tym celu. Przyjmując zaskarżoną decyzję Komisja naruszyła Grant Agreement. Skarżąca uważa, że wykazano w korespondencji z Komisją, że postanowienia umowy były wykonywane i zostały spełnione przesłanki konieczne dla uzyskania finansowania w ramach projektu Save Energy.
4. Czwarty zarzut dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ uzasadnienie zawarte w decyzji Komisji jest zbyt zwięzłe i nie opisuje lub nie wyjaśnia okoliczności faktycznych lub czynności, jakie były przedmiotem dochodzenia i oceny.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2014 r. – Królestwo Hiszpanii/Komisja Europejska

(Sprawa T-841/14)

(2015/C 073/55)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji o poborze odsetek wydanej przez służby Komisji w piśmie z dnia 21 października 2014 r.;